

jf. artikel 76. Uden for 200 sømil vil alene kapitel VI finde anvendelse.

Til artikel 58:

Artiklen fastslår andre staters rettigheder i den eksklusive økonomiske zone. Det fremgår også her, at kyststatens rettigheder er begrænsede, idet artiklen tager rettighederne på det åbne hav som udgangspunkt. Stk. 1 bekræfter således retten for alle stater i overensstemmelse med Konventionen til sejlads, overflyvning, kabel- og rørdulægning og anden international retmæssig anvendelse af det åbne hav.

Stk. 2 henviser direkte til Konventionens bestemmelser i Kapitel VII om det åbne hav (artikel 88-115), der tillige med andre relevante folkeretlige bestemmelser finder anvendelse på den eksklusive økonomiske zone, dog kun i det omfang, disse regler ikke er uforenelige med Kapitel V.

Stk. 3 bestemmer, at staterne ved udøvelsen af deres rettigheder og opfyldelsen af deres pligter i den eksklusive økonomiske zone skal tage hensyn til kyststatens rettigheder og pligter og overholde dens love m.v. udstedt i overensstemmelse med Konventionens bestemmelser.

Til artikel 59:

Artiklen opstiller en principiel regel, hvorefter interessekonflikter mellem kyststater og andre stater, hvor ingen stat har fået tillagt rettigheder eller jurisdiktion ifølge Konventionen, bør løses efter ret og billighed, i lyset af rette relevante omstændigheder og under hensyn til betydningen af de pågældende interesser.

Til artikel 60:

Artiklen indeholder bestemmelser om kunstige øer, installationer og anlæg i den eksklusive økonomiske zone. I stk. 1 fastslås kyststatens eneret til at bygge, tillade og regulere kunstige øer, installationer og anlæg med de i artikel 56 fastsatte formål eller andre økonomiske formål, samt installationer og anlæg, der kan forstyrre udøvelsen af kyststatens rettigheder i zonen.

Stk. 2 giver kyststaten eksklusiv jurisdiktion over sådanne kunstige øer, installationer og anlæg.

Bestemmelserne i stk. 3-7 afspejler de hensyn, der påhviler kyststaten af hensyn til navnlig søfartens interesse, men også fiskeri- og miljøhensyn. Stk. 3 pålægger kyststaten at give behørig meddelelse om sine kunstige øer m.v. og at fjerne ikke længere benyttede anlæg m.v.

Stk. 4 giver kyststaten ret til at etablere sikkerhedszoner af hensyn til såvel de faste anlæg som skibsfar-

tens sikkerhed. Disse zoner skal ifølge stk. 5 udformes med rimelige dimensioner i forhold til de kunstige øer m.v. og bredden må ikke overstige 500 meter. Der skal gives behørig meddelelse om zonernes udstrækning (til skibsfarten). Stk. 6 forpligter skibsfarten til at respektere sikkerhedszonerne. Stk. 7 forbyder etableringen af kunstige øer mv. og disses sikkerhedszoner, hvor de ville forstyrre anerkendte internationale sejlruiter. Dette vil f.eks. omfatte internationale ruter gennem danske stræder og øvrige farvande.

Stk. 8 slår endelig fast, at kunstige øer m.v. ikke besidder ø-status (som omhandlet i kapitel VIII), jf. endvidere artikel 11. De har således ingen indflydelse på afgrænsningen af kyststatens maritime områder.

Til artikel 61:

Artiklen indleder en række bestemmelser (artikel 61-68) om de levende ressourcer. Artikel 61 omhandler disses bevarelse og pålægger i stk. 1 kyststaten at fastsætte tilladte fangstmængder. Stk. 2 beskriver kyststatens forpligtelse til videnskabeligt baserede bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger til sikring mod overudnyttelse, efter behov gennem lokalt, regionalt eller globalt samarbejde.

Stk. 3 præciserer, at disse foranstaltninger skal tilsikre at bevare eller genoprette bestande på et niveau, der kan give det største vedvarende udbytte under hensyn til en række nærmere opregnede forhold.

Stk. 4 omhandler særlig bestande af sådanne arter, der er knyttet til eller afhængige af udnyttede arter, og som tilsvarende skal bevares eller genoprettes, så deres reproduktion ikke bliver alvorligt truet.

Stk. 5 indeholder en forpligtelse til international udveksling af videnskabelige oplysninger, statistikker og andre relevante data.

Til artikel 62:

Artiklen omhandler udnyttelse af de levende ressourcer. Bestemmelsen pålægger i stk. 1 kyststaten at fremme den optimale udnyttelse med forbehold af artikel 61. Princippet er således at opnå det størst mulige udbytte, uden at det går ud over bevarelsesinteressen.

Stk. 2 pålægger kyststaten at fastsætte sin egen udnyttelseskapacitet, men desuden på nærmere betingelser at dele det overskud, den ikke selv kan udnytte af den tilladte fangstmængde, med andre stater.

Stk. 3 indeholder en nærmere beskrivelse af de faktorer, der skal lægges til grund ved fordelingen af overskuddet.

Stk. 4 pålægger andre staters statsborgere, som driver fiskeri i zonen, at overholde de i kyststatens lovgivning fastsatte vilkår og betingelser i overensstem-